

Articuli contra

Quinta propositio. In causis fidei si-
cut potest declinari iudicium episcopi si
apparet de iure a fide, et requirit iudicium papae si de
papa respectu generalis concilii suo modo di-
ci potest. Et hoc est ad formam in sua sequens ex
premissis iuncto quod apud summum pontificem
et eius sedem romanam potest esse quicquid raritas pe-
torum in sacris litteris, et in vera fide probatorum
magis quam apud quidam ex ipsis qui generalia
habet studia sacre scripture et aliarum facultatum.

Sexta propositio. In causis fidei illa
causa dicitur maior esse, non quod est de re maiori, sicut
de trinitate et unitate personarum, sed quod diffi-
lis est et ambigua ad determinandum iuxta
textum scripture Exodus. xviii. Deuter. xvii. Et
ij. Paral. xix. In quibus fundantur canones
dicentes quod cause maiores fidei sunt ad sedes
apostolicam referende.

Septima propositio. In causis fidei po-
terit una causa dici maior apud aliquem episcopum vel
dyocesim, quam apud alium episcopum vel dyocesim
non reputabitur esse maior, vel ad superiorem si-
cut ad papam remittenda, quod scilicet apud talem
episcopum vel dyocesim propter abundantiam theo-
logorum causa talis non reputabitur difficilis vel
ambigua, sed per sacram scripturam iam danna-
ta vel approbata.

Octava propositio. In causis fidei non
minus aliquando occurrendum est siue per episcopum
vel per summum pontificem siue per generale con-
cilium dum cernuntur omnia scandala et errores
crudeles et impij contra pacificum convicium
christiani populi, qui maxime consistit in observati-
one mandatorum dei, de servando iuramento, et
de non interficiendo homines auctoritate propria,
et de non prestando ad usuram, vel de non rapiendo
do, vel de non adulterando, quod dum insurgunt
errores contra aliquos de articulis fidei, quod nunc
nati sunt in symbolo. **Formantur igitur ratione**
sua qui predicta particula impugnant iuxta pro-
positas premissas presertim iuxta quinque pri-
mas, scilicet in casibus cernentibus causas si-
cut dei declinare illius iudicium, quod respicit de iure
a fide, vel eis que fidei sunt cum suis consilia-
rijs vehementer suspectus per apta signa ni-
mie dissimulatio, vel acceptio personarum
vel aliunde multis modis, sed loquendo sp-
cialiter reverentia staret aliquem summum pontificem
cum suo collegio sic posse deficere circa ea que
fidei sunt, quemadmodum petrus et alij apostoli de

fecerunt in passione, imo quod minus videtur
sicut petrus deficiebat nec recte ambulabat
ad veritatem evangelij, et reprehensibilis erat dum
paulus sibi restitit in facie ac pinde decli-
nabat eius iudicium, ergo fas est interdum summi
pontificis iudicium in causis fidei declinare.
**Decem dicta sunt vel argumetata ma-
gis ad veritatis inquisitionem, quam ad alium pre-
sertim sanctissimi domini Martini pape repre-
hensionem, attento quod constitutio sua contra ad illa que
fundantur in facto, non iacet sub theologica re-
prehensione. Et contra ad alia que ius personarum
sicut est predicta per excepta, diceret benigni
sui quod non obstantibus allegatibus in opposi-
tum, illa potest suscipere rationabilem et veram inter-
pretationem, sicut recipiunt constitutiones positae
decretis inserte quibus innititur. Sic intelligen-
do quod non est fas appellare a papa vel eius iudi-
cium in causis fidei declinare, non quod per se
in omni casu, sed quod facit id quod in se est, et quod non
apparet de iure a fide, sed ambulat recte ad ve-
ritatem evangelij, siue personarum acceptio, que
admodum in premio et narratio sue constitui-
onis dicit esse faciendum per summum pontificem, et quod
ita fecit affirmat. Nam constitutiones et leges
sunt Arist. feruntur vlt. quibus in aliquo casu da-
bili pati potest instata. Porro dominus non tol-
lere poterit efficaciter suspicionem sinistra que
contra sanitatem suam fieri possit, si dicta sua sa-
ctis compenset, hoc est si sponte nullo in qui-
rente daret doctrinam illam pestiferam et cru-
delem contra polonos cum similibus et alijs, cum
tali celeritate et rigore, quales fidei materia
vergens in scandalum et perniciem reipublice po-
stulat et requirit, pauli abiecta quavis acce-
ptione personarum.**

**Finis tractatus magistri Johannis de Ser-
son sacre pagine professoris eximij, quod et an-
liceat in causis fidei a summo pontifice ap-
pellare seu eius iudicium declinare.**

**Sequitur libellus eius-
dem doctoris, articuloꝝ theologicoꝝ et
scholastice compositoruꝝ contra petrum de luna
ad convincendum eum fuisse esse notorie here-
ticuꝝ, et pertinaciter errasse, et errare per catholi-
ca et evangelica veritate super preteritis auctore ec-
clesie. Et continet duas tractatus. In primo
ponuntur generales articuli. In secundo spales
et subsumpti specialiter ex generibus.**

Primus articulus

Primo constat qd iste est articulus fidei qd est vna sancta catholica et aptica ecclesia.

Scds articulus. Item qd hec vnitas ecclesie no sic dependet a psona pape essentialiter quin posset manere vna et maneret de facto qm nullus est papa in ecclesia.

Tercius articulus. Item quis vnitas ecclesiastica essentialis sit ad primariu caput xpm. Nihilominus vnitas altera accidentaliter vel secundaria consistit in obedientia ad vnu summu pontifice qui est caput secundariu in ecclesia cum xpo. Sic videt qd quilibet catholicus debet hie pmpriitudine seu pparatione animi ad obediendum vni summo pontifici dum pfitent sibi aut constare debent qd sit papa aliqs legitime electus. Et vltra scdo regit qd non ponat scienter impedimentu commissiue vel omisiue. ne pficiat eccleie deivnus papa certus et legitime electus. Id em pdenatus e in ceteras cas Jobes hus. qz dicebat qd ecclia dei vsq ad consummatione seculi poterat eque bn regi p sacerdotes dispsos p midu absq vno capite. sicut cu tali capite. An si cut dicat theologo qd sacrm confirmatiois e sacrm necessitatis. non quide simplr cum sine illo staret salus/ s; sic qd obligat quilibet ad no contenedu susceptione huius sacri p tpe et loco oportunis ita pportionaliter de vnione vel adhesionem ad vnica papam pot intelligi. sicut etiam dicit solet apud thologos qd pceptum affirmatiuuz quale est de habedo papa obligat ad semper no p semp.

Quartus articulus. Item qd culpabilis in prior articulo. primo mo vel scdo vere dicitur fautor et nutritor scismatis. imo et scismaticus si iungat ptnacia. i. si no velit corrigi/ quis staret qd ex hoc solo non esset hereticus/ si faceret hoc no er errore intellectus. sed ex deprauatione affectus. Quis apud ecclesiam habendus esset ille vel hereticus/ vel de heresi vehemeter suspectus

Quintus articulus. Item qd ecclesia sic instituta est a xpo pfecto legislatoze/ qd pot se conuare et de facto conuabit in vnitate vsq ad consummatione seculi/ qd?

intelligedo. nedum de primaria et essentiali vnione/ que est ad xpm sed de accidentaliter et secundaria ad summu pontifice. sic qd pot et poterit sibi instituire caput vnu secundariu qd dicitur papa. Et qd cuq ipedit sciet commissiue vel omisiue vel essentialiter vnitate ecclesie. agit contra articulu iam dictu. vna sanctam catholicam etc. Etia vbi videre stare. cum prima vnitate ad xpm. Inde pz qd aliquis existens papa legitime electus. pot effici scismaticus si det impedimentu scienter commissiue vel omisiue. qd tota ecclesia no obediat vni summo pontifici. dum exempli gra. papa non pot reducere maiore ptem xpianitatis ad obediendu vni capiti nisi cesserit et alter constituat. ipse vo hoc pntaciter rennuit facere aut in aliquo multiplici casu tali. Site dicere de obediendis vo pape qd pnt ee scismatici. et alij qui no obediunt sed parati sunt obedire mo pdicto et apponunt diligentia sua qd vnitas ecclesia/ sunt immunes a scismate.

Sextus articulus. Item si pbeat de aliq qd circa pmissa sit hereticus/ h est iuxta verba Augu. qd fingat sibi nouu erroze/ vel antiquu sequat/ glorie siue principatus sui ca. pbabit p nri manifestissime qd talis e nedu fautor scismatis. s; vere scismaticus. Et id sufficiat in sequentibus coartare sermonem ad heresim. qm ex isto sufficiet concludet scisma.

Septimus articulus. Item qd dum nullus est papa. vel dum lapsus est in heresim manifesta et iam damnata. vel du consentire no pot qd ecclesia congreget. qz scilicet effectus est ames et insanus incurabiliter. vel incarcerationis e taliter qd hui no pot accessus ad eu. etia si necessitas vel euidentis utilitas imminet pot se congregare sine papa. Et idem dicendu est vbi papa sufficiet summus et requisitus p congregando ecclesia ad vniendu eam in fide et moribus/ vel ad constitutu sibi papa certu. nollet contumaciter eam conuocare. Iste articulus sequit ex prioribus et ex negatoe eius sequeret qd ecclesia no fuisset a xpo pfecte instituta p sui conseruatoe et vnitate legitima in mebus suis in fide et moribus/ et ad vnu caput secundariu veru et certum. qd apertissime est contra apm ad Epb. iij. et alibi multis locis. et

Articuli speciales contra

Dee. j.

Octauus articulus. Item ecclesia dicitur catholica. i. vniuersalis et aplice. quoniam omnis homo generaliter obligatur ad adherere firmiter illis veritatibus que eadem ecclesia tenet. docet et preiudicat. que veritates sunt sufficienter in sacra scriptura contenta. presertim in euangelio vel ex preiudicatis in sacra scriptura sufficienter et clare deducuntur vel per apostolorum doctrinam successiue deducte sunt de generatione in generationem usque ad nos per observationem legitimam. Unde dicitur ecclesia apostolica. quoniam in apostolorum doctrina fundata est. tam verbis quam scriptis.

Nonus articulus. Item dicitur data in euangelio per christum aliquid regula generalis obseruanda illa obligat omnem hominem habentem vltimum rationis. nisi de exceptione alicuius hominis presertim per eandem legem euangelicam. et non solum per humanam traditionem vel exceptionem. quoniam infernalis lex derogare non potest superioris auctoritati.

Decimus articulus. Item quod hec est lex euangelica generaliter promulgata. Mat. xvij. Si peccauerit in te frater tuus. vade et corripe eum inter te et ipsum solum. si te audierit luctatus es fratrem tuum. si te non audierit adhibe tecum vnum vel duos testes. ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum. quod si non audierit eos dic ecclesie. si autem ecclesia non audierit sit tibi sicut ethnicus et publicanus. Sequitur cotinuo. Amen dico vobis. Quicumque alligaueritis super terra etc. vbi fundatur premissa supernaturalis ecclesie vltra naturale.

Undecimus articulus. Item quod ad predictum articulum corroborandum ex alijs sacre scripture passibus possunt induci varie leges que sunt de iure proprie diuino et expresso. imo et iure proprie naturali presupposito diuino. ut de abijectione parte corporis scandalizantem totum corpus. siue sit pes. siue manus. siue oculus. Mat. xvij. Et ita de relijs. Sed sufficit ad deducendum propositum hec vnica lex predicta. Si peccauerit. Et forte diceret hic aliquis quod quicquid sit de membris abijectionis aut rescandentis. caput tamen non potest abijci. vita manere. Respondeo quod similitudo corporis veri et mystici non est hic vsque quare ea dem. quoniam sine capite naturali corpus non potest viuere. sed sine capite secundario corpus mysticum potest habere vitam. sicut in casu nostro potest

de papa quo remoto vel absorto. fiat vniuersitas et vita in corpore mystico ecclesie. et hoc in virtute capitis centralis et primi. quod est christus

Duodecimus articulus. Item sicut summus pontifex quicumque legitime fuerit electus est filius ecclesie. Sic dicitur per dicitur ad hoc significandum dedit nobis christus hanc formam orandi. Pater noster etc. Si vnum ergo habemus patrem in celis. si vnam matrem ecclesiam in terris. constat quod oes mutuo sumus fratres. Et oppositum sentire vel dicere de papa esset apostissima dementia.

Decimus articulus. Item quod papa quicumque legitime electus potest peccare. quod non est in peccabilis ex assumptione papalis dignitatis. Oppositum dicere. nisi constaret de aliquid per diuinam reuelationem esset intolerabiliter supbire. et contra testimonium experientie peccatis et peccate.

Decimus quartus articulus. Item predicta lex. Si peccauerit. quibus data fuerit per regimine totius ecclesie et filiorum suorum. nihilominus appropiate data est persone petri. qui erat futurus summus pastorum. sicut promissum fuerat. Mat. xvi. et executioni demum datum Joh. xij.

Decimus quintus articulus. Item quod christus in predicta lege. Si peccauerit etc. non accipiebat ecclesiam quam dixit. Dic ecclesie. per ipso petro vel per successoribus suis summis pontificibus. potest quod petrus non dixisset sibi ipsi quam frater tuus noluisse obedire monitioni sue seu fraterne correctio. Intelligebat ergo de ecclesia que est congregatio fidelium presertim quam frater qui peccabat et nolebat corrigi fuisset talis quod non habuisset platum supra se sicut est papa. qui tamen subiectus est legi predicta sicut ipse est frater peccabilis.

Decimus sextus articulus. Item christus dicendo in predicta lege. quod si ecclesia non audierit sit tibi sicut ethnicus et publicanus. docet manifeste quod ecclesia habet auctorem iudicariam. alioquin si non audiret non esset promaciavel peccata. Et per aliquid de illud. Qui vos audit me audit etc. Et iterum. Quicumque alligaueritis super terra etc. Sic subiungit statim post predictam legem. Si peccauerit.

Decimus septimus articulus. Item quod ois qui potest et licite puniri iudicialiter potest

etiam licite evocari ad iudiciu etiam p appella-
tione aut puocatione aut citationem. put
visum fuerit expediens iudici vel illis qui
ad iudiciu accusare volunt fratre delinqntē.
psertim vbi no apparet ptunc modus co-
uentionis pcededi ptra reu/ r pctore fratre.

¶ Decimus octauus articulus. Item q
nulla constitutio huana potuit aut pot pui
dicare legi pdicte. Si pecca. rē. Cum sit de
iure pure diuino. r de iure pprie naturali p
supposito diuino.

¶ Decimus nonus articulus. Item q costi-
tutes q dicit q papa pot deponi si labat
in heresim no sunt cense de constitutos pu-
re humane vel postiuue aliqrū summorum
pontificiu vel alterius. Patet qz tuc no liga-
rent papa. qz par in pare no habet impiu.

¶ Undecimus articulus. Item q fundat
he constitutos pnapali in pdicta lege. Si
pecca. rē. Et in alijs unibus cōformibus
sicut ptractū est articulo. xj.

¶ Undecimus primus articulus. Item q
sicut hec constitutio xpi. Si peccaue. rē. no
specificat vl restringit de solo pctō heresis
sed r generalr de qlibet pcti genere. qd pot
deduci in publicū. Sic qd libet pctm pape
publicū seu notoriū/ pot denūciari ecclesie
si fraternaliter monitus papa nolit audire
monētem. neqz testes inductos. nisi dare
et lege pprie diuina. qd aliquod pctm xps
istic excluderit. qd vtiqz fieri no poterit.

¶ Undecimus secundus articulus. Item quicū
q cuiuscūqz status fuerit/ qui scripserit vel
asseruerit q papa no possit p alio crimine
accusari corā ecclesia q p heresi. ille negan-
dus est simplr tanqz contradicēs tertii euā-
gelico. Vel reuerēter glosandus est si non
appareat q fuerit in hac assertiōe ptnax. r
si in alijs bñ sensis. Sile vō de scripturis q
sonare vident q papa no habet supiorē iu-
dicē in terris. et q ab eo nūqz licuit neqz lz
appellare. r ita de silibus q si excludunt au-
toritatē generalis p cili. sunt hereses mani-
feste. Sed non est leuiter psumendū q alij
doctores sic senserint generalr absqz omni
exceptōe p possibili occasione vel colore.

¶ Undecimus tertius articulus. Item q
glosa q dicit q p alio crimine q pro heresi
pot papa accusari vel deponi. no habet au-
toritatē vel robur tanqz ab vno glosato

re vel homie. sed a xpo immediate r expsse
alioquin no faceret fide. sicut pdictū est in
altero articulo. q par in parē. r vnus infe-
rior in supiorē no habet iudiciū.

¶ Undecimus quartus articulus. Item
q de iure diuino r naturali est ppria defen-
sio suipsius dum leditur. dū in hoc faciat
p media no pphibita in lege diuina r nali.

¶ Undecimus quintus articulus. Item
q stare pot in facto q aliquis molestatus
a papa etiā vero r legitimo no possit habe-
re sufficientem defensionē nisi pronocaret
vel appeller a papa ad iudiciū ecclesie. et
nisi subtrahat se ab eo. sic q eius mādatis
no obediat. q mandata vel obedientia tol-
lerent lesio iustam defensionē suipsius vel
suorū/ vt esset tuitio pprie matris vel pris
aut patne suo. imo r totius catholice veri-
tatis/ aut vnitatis ecclesie/ sicut apparuit ē
subtrahō ibus multis legitime factis tpe
nostro r p prius.

¶ Undecimus sextus articulus. Item sta-
cut alias pdicatum est coram hoc sacro cō-
cilio/ potest haberi multiplex occasio/ r qsi-
tus color/ ad hoc q possit r debeat p eccle-
siam seu conalium generale vice sua dare
libellus repudij vero pape. qnqz sine culpa
pape. licet non sine causa/ qnqz cum culpa
pape etiā alia q sit heresis. r numerati sūt
colores vl occasiones duodecim quemad-
modum viceuersa summus pontifex pot
dare libellum repudij ecclesie. sicut patuit
in celestino cedente. Oroz autem r vir non
vident hic ad imparia iudicari.

¶ Undecimus septimus articulus. Item
q pdicti omnes r singuli articuli sunt p
hoc sacrum concilium Constā. solenni-
ter r iudicialiter declarati/ et multipliciter
practicati tam in electiōe olim Johannis
vice simiteraj. q in constitutionibus r de-
cretis factis sup autoritate generalis con-
cili. psertim. vj. apalis anno. M. cccc. xv.
Et nouissime in decreto facto q pntesa cō-
stitutio petri de luna/ non p iudicat subtra-
ctioni facte sibi in Arrogantia rē.

¶ Undecimus octauus articulus. Item
q docens vel asserēs nunc oppositum ali-
cuius articulorum pmissorum cadit in he-
resim iam damnatam/ r asserit expresse cō-
tra predictam legem euangelicam. Si pec-

Articuli speciales contra

cauerit rē. Et contra articulum istū. Unā sanctā catholicā rē. Et cōtra determinata esse p hoc sacū cōcilij. sicut p̄tactū est.

¶ Tricesimus articulus. **¶** Item q̄ p̄tensio Platū ecclesiasticū etiam papa determinans iudicialiter aut p modū cōstitutōis p̄petue et penalis oppositū p̄missōrū articulorū nō potuit aut pōt a p̄tencia quōd libet excusari. tum q̄ demōstrat q̄ nō querit tota sollicitudine veritate dum eam sciēter impugnat. et ad impugnādum omnes alios inducat quantū in se est p̄ excōcationes et alias penas grauissimas. tum rursus in casu p̄tē. q̄ nō oñdit se paratum corrigi/dum regulam sui corectricem negat et impugnat/ sez autoritatem ecclesie vel generalis concilij vice sua.

¶ Tricesimus articulus. **¶** Item q̄ nulle p̄tensiones facte in oppositum releuānt talem assertorem vel determinatorem. quominus debeat in errore suo p̄tinax iudicari. q̄ cum talibus p̄tensionibus generalibus de volēdo stare i fide ecclesie rē. **¶** Stat de facto particularis erroris assertio. sicut posset latius deduci tam p̄ rōnes q̄ p̄ exēpla priorū hereticorū/ et etiā modernorū dum factū repugnat p̄tensioni.

¶ finit liber p̄mus.

Sequitur secundus liber

ber eiusdē doctoris / articulorū specialium subumptōrū sp̄aliter ex generalibus articulis sup̄ p̄tate et autoritate ecclesie/ contra petrum de luna ad conuincendum eū rē p̄mus.

Primo notandum est q̄ Petrus de luna dūdū fecit quandā p̄tensam cōstitutōis/ et eā plures solentē publicauit et publicari fecit. imo et practicauit quantū in se fuit. tam cōtra xp̄ianissimū regem francie añ cōcilium pisānum q̄ nouissime cōtra illū fr̄issimū regem Arrogonie. et generaliter cōtra oēs qui sunt in hoc sacro Constantiensi concilio. sicut patet ex sua r̄ssione ad citationem. que p̄tensa cōstitutio incepit. In diebus successu crescēte malicia rē. Datū missilie. xliij. kal. iunij. anno. xij. pontificatus n̄r̄i. ita q̄ sunt decē anni vel circiter.

¶ Secundus articulus. **¶** Item q̄ in p̄tensa constitutoe ponit in forma talis clausula inter ceteras. oēs rē. qui a nobis vel successoribus nostris romanis pontificibus canonice intrātibus appellare p̄sumperint. seu a nostra seu ipsorū successorum n̄rorū romanorū pōtificū/ canonice intrātibus obediētia recesserint. ac se subtraxerint. vel in p̄missa subtracōe aut appellatōe p̄senerauerint seu p̄stiterint. seu eis in p̄missis impedimentis seu appellatōibus. subtracōibus. vel puocationibus/ scienter p̄ se vel p̄ alium vel alios/ quavis occasione seu quesito colore dederint auxiliū. consiliū. vel fauorem. et qui p̄tinaciter asseruerint illos qui p̄missa cōmittunt p̄ nostras snias nō ligari/ cuiuscunq̄ status. gradus dignitatis existant/ vel conditōis. etiam si cardinalatus patriarchali. archiep̄ali. ep̄ali. imperiali. regali. vel alia quavis ecclesiastica vel mundana p̄fulgeant dignitate. ex nunc autoritate apostolica. excōcationis sniam p̄mulgamus. a qua nullus p̄ter q̄ a romanis pontificibus nisi dūmterat in motis articulo poterit b̄nficiū absolutiois obtinere rē. **¶** Et addunt pene de positionis rē.

¶ Tercius articulus. **¶** Item q̄ dicta clausula/ sic p̄t̄ ex forma sua est generalit̄ absq̄ omni exceptōe posita tam de petro de luna/ q̄ d̄ quocūq̄ legitimos successore suo siue labat̄ aliquis eorū in heresim. siue in aliud p̄ctm̄ quodlibet/ q̄ tunc cūq̄ enorme q̄ dicit quavis occasione seu quesito colore rē. **¶** Et q̄ si voluisset aliquā exceptionē reddundare potuisset cōtra seipsum p̄terea nullā apponit vel apponendā iudicauit.

¶ Quartus articulus. **¶** Item q̄ petrus de luna in suis responsionibus datis ad citationem contra eum factam/ dat aperte intelligi. q̄ vult practicare dictam p̄tensam constitutionem et tenet firmiter q̄ habuit et habet robur et vim suam/ cōtra omnes et singulos qui sunt in hoc sacro Constantiensi concilio. quia sic dicit in forma. **¶** **¶** Protestandum tamen q̄ per quemcumq̄ facta vel faciēda. dicta seu dicēda/ sub quocūq̄ forma nō intendit dictā cōgregatiōem.

nem aut eius p̄tensam citationē cōproba-
re, nec ipsam citationē quōlibet exaudire/
aut ei quēcūq; seu qualēcūq; vigorē tā-
q̄ a notoriē nullā p̄tatem habebus ema-
natā/ quoquo mō tribuere seu p̄stare, imo
ipsam ⁊ alia quēcūq; facta seu faciēda/ or-
dinata seu ordināda cōtra ip̄m ⁊ romanā
ecclesiam cui⁹ sint de facto p̄sumpta p̄ eos.
p̄nūciavit/ decreuit ⁊ declaravit/ p̄nūcia-
vit/ decernit/ ⁊ declarat, cassa/ nulla/ ⁊ imita
ip̄o iure vt de his etiā/ est solenniter pre-
stans. ¶ Postremo cum in p̄tensa citati-
one cōtineat̄. q̄ cōuenientes in vnū cano-
nice cōuocati ⁊ rep̄ntantes ipsam vniuer-
salem ecclesiā decreuerunt ⁊c. Nōdet ides
dñs noster papa/ q̄ p̄dicti cōgregati in cō-
stān. non sunt generalis synodus, nec vni-
uersalem ecclesiā rep̄ntant, cum sint ex cō-
stitūtiōe ⁊ oibus ecclesiasticis dignitatibus/ gra-
dibus ⁊ autoritatibus/ ⁊ iurisdictione p̄ua-
ti ⁊ p̄ p̄ns nullas ptes iudicij potuerūt as-
sumere, nec p̄nt sicut nec etiā iurisdic-
tionem aliquam exercere p̄cipue cum minor
in maiore, ⁊ p̄maxime in papā, quē nec iu-
ris autoritas, nec rōnis debitum, nec ali-
cuius obligatōis necessitas/ ad hoc artāt.
ac cum impiosum exercere nō possit. ¶ Ec-
ce temeritatem ⁊ p̄naciā aduersus hoc sa-
cum cōsalium ⁊ aduersus oēs indifferen-
ter qui sibi nō obediunt. Cū ⁊ reputat so-
lam ecclesiā esse apud se/ et solum conalium
generale/ ⁊ q̄ cathedra sua ē archa. Hoc si
aut dixit verbo/ dāns intelligi q̄ nullus ex-
tra hāc archā saluabit̄. Et ita de plurimis
¶ Quintus articulus. ¶ Item q̄ hec pre-
tēsa cōstitutio de directo ⁊ exp̄sse repugnat
oibus ⁊ singulis p̄uoribus articulis q̄ elu-
cidāt hāc legē euāgelicā. Si peccauerit ⁊c.
Et qui fundant̄ in hac lege cū suis simili-
bus. ⁊ hoc uorōnū est ex terminis.
¶ Sextus articulus. ¶ Item q̄ petrus
de luna nō excusat̄ vel relectat̄ ab heresi
p̄dicta ⁊ p̄naciā/ p̄ generales p̄testatōes
quas facit q̄ sic habēt in forma. ¶ Biat ac
etiā p̄fitē/ q̄ in ueritate fidei ⁊ vnitatis ca-
tholice ecclesie semp fuit ⁊ est, sempq; se fu-
isse ⁊ p̄mansisse firmiter credit, nec ab illis
vnq; modo aliquo deniāuit, sicut nec de-
uāre intendit, nec fauorē saluati vel here-
si aliquo nō dedit, sicut nec dare intendit.

imo semp tenuit ⁊ tenet firmiterq; credidit
et credit, q̄ sancta romana et catholica ec-
clesia tenuit ⁊ tenet/ p̄fitē/ ⁊ docet nec ali-
quid a p̄dictis decreuit dicere, facere, scribe-
re, docere tenere seu credere intendit in pos-
terum, gratia eide diuina assistente, nūq;
p̄naciater/ seu incorrigibiliter dixisse seu di-
cere uoluit nec intendit. Sed oia p̄terita,
p̄ntia, ⁊ futura quēcūq; dicta ⁊ dicēda,
facta ⁊ faciēda, scripta ⁊ scribēda, credita
et credēda, docta ⁊ docēda subijci subie-
ctaq; esse uoluit/ correctioni ⁊ determinati-
oni catholice ecclesie sacrosanctę. Et si con-
tra p̄missa vel aliqd̄ p̄missorū dixerit, scri-
pserit, aufererit quouis mō/ q̄ nō credit,
p̄stus est/ semp stare correctioni dicte san-
ctę matris ecclesie, in cuius vnitatis uiuere
intendit atq; mori/ sicut catholicus ⁊ fide-
lis, ⁊ facere ⁊ cōplere ea ad q̄ astringit̄ in p̄-
missis ⁊ quolibet p̄missorū. Constat ei q̄
cum his p̄testatōibus remaneret p̄ticularis
error/ suus nō purgatus.

¶ Septimus articulus. ¶ Item si nunc
p̄dictus petrus de luna uellet a p̄dicta he-
resi sua reuerti/ ⁊ redire ad gremiū ecclesie
ipsa posset nō claudere sibi gremiū/ dādo
indulgentiā de scelere, sed nō deberet ip̄m
impunitū relinquere/ vel in papatu p̄tensio
retinere, etiā ubi fuisset alimundē papa legi-
timus.

¶ Octauus articulus. ¶ Item si mittat
nuncios suos, uidet q̄ in primis ⁊ añ oia
p̄ponendi sunt ipsis p̄cedentes articuli/ ut
uideant singillatim ad quēlibet, qm̄ p̄ hoc
fiet abbreviatio aliorum p̄cessuū iudicio-
rum qui versarent̄ in his q̄ sunt facti, qm̄
p̄ p̄dictos articulos p̄tē ueraciter vno ver-
bo dica ip̄si petro de luna. Ex ore tuo te iu-
dico serue nequā, immo uidet q̄ nunc si
mittant̄ erunt interrogādi sup̄ p̄missis ne-
dum p̄ noie seu vice petri de luna, sed etiā
p̄ seipsis, ut uideat̄ quid sentiant sup̄ eisdē
articulis, ut si male habeat̄ ⁊ ip̄i male, ius-
ta demeritum ⁊ errorē si bñ, condemnabi-
tur eorum mgr̄ ex eorum cōfessione catho-
lica ⁊ uera.

Articulatio p̄tactę
constitutōis petri de luna p̄tē fieri cō-
tra ip̄m sub tribus p̄positōibus sequē

Articuli speciales contra

libus/cum p̄batione summaria ⁊ aliarum
quarundā additōne conclusiōnū. **H**ec
cōstitutio petri de luna est hereticalis q̄ in
cipit. **I**n die 27. **H**ec constitutio cū suis
circūstantijs reddit petrū de luna hereti-
cum. **H**ec constitutio cū suis circūstan-
tibus reddit petrū de luna p̄prie s̄ismaticū,
temerariū, scandalosum, atq; sacrilegū.

Probatur p̄ma
cōclusio sic. Constitutio illa est
hereticalis que directe ⁊ exp̄sse
p̄iudicat ⁊ contrariat legi euangelice, de
correctiōe fraterna, de correctiōe iudiciali
p̄ auctoritatem ecclesie, si fraterna nō sanisse-
rent que habet. **A**d h̄c, xvij. **S**i peccaverit
in te frater tuus ⁊c. **S**ed hec constitutio
petri de luna est h̄mōi, igit̄ est hereticalis.
Reducit̄ maior p̄ de descriptione heresis
q̄ est dogma p̄uerym̄ fidei catholice cō-
trarium. **C**onstat aut̄ q̄ euangelium est si-
des orthodoxa obiectiue, sicut d̄r in sym-
bolo. **H**ec est fides catholica, qm̄ sed mi-
nor: in quo stat difficultas deducit̄ sic. **R**ex
p̄dicta de correctiōe fraterna et iudiciali,
aut cōphendit petrū de luna ⁊ suos suc-
cessores quos reputat summos p̄ntifices
futuros legitime, vel nō cōphendit. **N**on
p̄t d̄ci sc̄dm̄ qm̄ lex fert̄ generaliter de oī
fratre dum peccaverit tali peccato q̄ p̄t
deduci in publicum. **C**onstat aut̄ q̄ quilibet
xp̄ianus est frater noster etiam si fuerit
papa, qz p̄pter hoc nō desinit dicere pater
noster, si igit̄ est pater noster, nos p̄ter su-
mos fratres, si v̄o deē primū sicut dari ne-
cesse est, q̄ sc̄z papa cōphendit̄ sub lege
hac euangelica et immutabili q̄ consonat
etiam iuri p̄prie naturali. **S**equit̄ ergo q̄
si peccaverit in nos, etiā frater noster debet
fraternaliter primo corripi iuxta regulā ge-
neraliter ita positā, q̄ si noluerit audire, ad
hibendi sunt testes. **P**̄ si audire noluerit/
denūciandus est ecclesie, quā si cōtempse-
rit, habendus est tanq̄ ethnicus ⁊ publica-
nus, i. excoicatus ⁊ extra ecclesiā positus.
Sequit̄ ergo cōsequenter q̄ ecclesia est iudex
pape dum peccaverit peccato publico
et ecclesie denūciato. **E**t p̄t ecclesia talem
papam excoicare ⁊ eijcere a consorcio/mul-
tiplica occasione ⁊ multiplici quesito colo-

re. **C**onstat aut̄ q̄ ab inferiori ad superiores
le iurimum p̄t fieri appellatio seu puo-
catio seu deductio in causam, seu iudicialis
citatio ⁊ euocatio/nunc ad denūciationē
alterius nunc ex puro iudicis officio. **S**ed
manifestum est q̄ hec cōstitutio tollit om-
nia ista media dum fert generalem excoica-
tionis sententiam ⁊ penas depositionis in oēs
qui quacūq; occasione vel quocūq; que-
sito colore p̄sumpserint a p̄sona petri de lu-
na vel a quocūq; successore seu appellare
seu puocare, vel ab obedientia se subtrahere
⁊c. quod v̄nq; repugnat ⁊ cōtradiat ma-
nifestissime huic legi euangelice p̄t mo-
do deductum est.

Robatur sc̄da conclusio facit̄
p̄cedenti. **I**lle enī p̄prie dicit̄
hereticus qui p̄naxiter asserit/im-
mo determinat heresim, sed **P**etrus de lu-
na p̄naxiter ita facit. **E**st enī p̄nax qui
nō est paratus corrigi, ⁊ qui nō querit cau-
ta sollicitudine veritatem, sed impugnat ⁊
ad impugnandum oēs inducit sub penis
terribilibus quantū in ipso est. **S**ic enī p̄
posito. **A**ddēdo maxime q̄ hic impugna-
tur regula veritatis de directo, p̄ quam er-
rans frater habet corrigi, que regula est au-
toritas ⁊ p̄t̄as iudicialis ipsius ecclesie vel
concilij generalis vice sua. **U**nde tollit q̄-
tum in ipso est omnia media p̄ que debet
errans ad viam ⁊ regulā reduci veritatis.
Possent addi circūstantie q̄ sine numero
q̄ p̄bant hanc p̄naxiam in petro de luna re-
spectu cōstitutionis h̄mōi ⁊ aliorū errorū
multiplicium ⁊ sc̄daloisissimorum, sed hec p̄-
nunc sufficiunt, attento q̄ tam erga regem
frācie q̄ erga regem arroganie, voluit p̄a-
cticare cōstitutionē istam hereticalem atq;
pestiferā, imo ⁊ in oēs existentes in hoc cō-
cilio, sicut patet in responsione sua ad cita-
tionem.

Robatur t̄rcia cōclusio p̄siderando
materiā circa quam est heresis p̄di-
cta q̄ de necessitate inserit petrū s̄is-
maticū, qm̄ tendit ad impossibilitatem reu-
nitōne ecclesie/sub vno certo pastore sup̄-
mo, qz tollit mediū p̄ueneritissimū imo ne-
cessariū, sc̄d̄ aut̄em iudiciale ecclesie seu cō-
cilij generalis vice sua, oī p̄hibet ecclesiā
cōgregari ⁊c. ⁊ dum remouet oī papā ⁊

[Marginal notes in a smaller script, partially illegible due to fading and angle.]

subiectione antonitatis iudicialis ecclesie.

Confirmant oia pdicta p constituciones huius sacri concilii factas et publicatas plures. Confirmant etiam p subtractiones licitas illorum principum q se subtraxerunt. Oportet enim concedere pmissas tres conclusiones. vel dicerere q hoc concilium generale erravit faci endo qones tales / et in approbado nouissimi me subtractione dnozum arrogonensium absit aut hoc a nobis ita del / rare. Et si dicat q multa iura canonica / multe constituciones papales / et alie / videntur sonare p constitutoe petri de luna. Rndetur q illa iura sunt reuerenter glosanda / et interpretanda conformiter ad inuiazibiles legem xpi. Aut si vult aliquis ita tenere in suis terminis pterne et rigide. nos cu omni libertate talia scripta negabimus esse vera / et per pns nec iura canonica. qm nullu ius esse censendum est qd diuine legi couinat contrarie. Ad dat / et hic clausula constitutois q ponit supra articulo. ij. In scdis articulus. Des rē. qui a nobis rē. supra.

Excerpta d articulis

contra petrum de luna in pcessu pducis.

Primo in tractatu quem fecit aut fieri fecit / et ab alijs factu approbauit / et ratu habuit / in articulo de scismate ponit conclusionem sequente. et ponit conclusio sequens. Nulli puenit pti nec diuine nec humane / q qd sit intra vnu locu. et extra eundem. Bictaq; conclusionem ptnaciter asseruit / et sustinuit que heretica est contra sacra scriptura / et diuinam potentia est. cu deus sit intra / et extra eundem locum. et hoc est notoru. Item q dixit scripsit. vel scribi fecit / et asseruit idē dñs vocatus vt pmittere. B. q si iuisset ad pisanu concilium / vel misisset ad illud ad cedendum papatu. vt aliqui sibi consulerunt / et consulerant / iam non essent clauis in ecclesia nisi deus incarnatus fuisset / et clauis de nouo de disse. et hoc est notoru. Item in tractatu quem fecit / aut fieri fecit / et factu approbauit / et ratu habuit contra pisanu concilium qui incipit. Quia nonnulli in quarta pte via tertia. L. subsequenter / et alibi in dicto tractatu / dixit. asseruit. et ptnaciter sustinuit. q stante dubio huius scismatis / illi qui non pnt certifi-

can de veritate / et iusticia aternus contendentiu de papatu / primo electoru obediendo pape benedicto. ruij. s. sibi quo ad deū in cōsca sunt / et essent securi. Et hoc est notorium. Item dicit / et pponit dicit psecutores / et ministri / q idem. p. vocatus vt premitte. Bndicus post pmissum p eos pre tensum p pisanu concilium dixit / et asseruit ptnaciter / et cōstanter. q si totus mundus diceret sibi q cederet papatu / et sibi videtur q non sequeat inde vno ecclesie. aut eide res sibi q ipse non deberet cedere / ipse non cederet. et si totus mundus diceret sibi q non cederet. et sibi videtur q deberet cedere / ipse cederet. Per hoc suū iudiciū imo potior / et rorē ptnaciter pferedo oī humano / et ecclesie vniuersalis iudicio. qd manifeste pbat ptnacia in errore. Item q xps / et papa sunt vnu caput ecclesie / posuit in quodam tractatu contra decē ppositōes stabilientes concilium pisanu. Item q concilium generale nullo mō / et in nullo casu pot celebrari sine papa etiā dum papa mortuus ē. Et ita ne cessario dicendū esset / q in cōstantia post adunationē tot obedientiarū / et regionum nullū est aut fuit generale concilium. Cuius oppositū tanq catholiciū determinatū est / et practicatū in hoc sacro concilio. Et qm hō errore dato sequeat manifeste q ecclesia non fuisset sufficient / et pseuerant / p sui pseruatione instituta a xpo. Quia venis / et non appareret modus pdenandi vel etjcedi papaz scismaticū incorrigibile / et hereticū / et tradicentē ptnacit ecclesie. Ponunt pñr ad pbata de pdictis / et alijs articulis tres conclusiones sequentes. Nec assertio petri de luna q concilium generale non pot in aliq casu congregari sine papa est heresis nūc ex p se vanata. Nec assertio petri de luna q si credidisset aliquibus tpe concilij pisanū / clauis hodie non essent in ecclesia / et manifeste heretica. p supposita duratōe legis dei vsq; ad p summationē mundi. Nec assertio petri de luna / q xps / et papa sunt vnum caput ecclesie est hereticalis nisi reducat ad aliquē sensus sanū satis impropiū. Ad uertedū ē postremo q sup materia heresis fundate sūt principali conclusiones pdicte. et assertio ibi petri de luna. Primo qm / et voces / et scripture significat manifesti / et ceptū

Articuli speciales contra

mentis iuxta dictū xpi. **E**x verbis tuis iustificaberis etc. Cui consonat dictū Ansto. q̄ voces sunt signa earū q̄ in mente sūt p̄fionū. **S**cdo q̄ cōvincere hoīem hereticū esse ex solis opibus sine vocib⁹ difficilimū est. attento q̄ heresis principat̄ cōsistit in intellectu. **P**ropter qd̄ terciō dī q̄licz ex p̄dicis articulis cōtra petrū de luna. 7̄ sufficienter cōcludi cōtra eundē petrū de luna q̄ ipse ē notorie p̄iurus notorie scismaticus/notorie scandalizās vniuersalē ecclesiā sanctā dei. 7̄ p̄ p̄is de heretica p̄auitate vebemēter notāndus 7̄ suspectus p̄sertiz circa hunc articulū. **E**nā sanctā etc. **E**t circa p̄ceptū hoc. **N**on p̄iurabis etc. **A**c p̄ inde p̄ h̄mōi suspicionē vebementē 7̄ scandalum notoriū datū in materia scismatis et p̄iurij 7̄ incongruitatem sit ab oī officio papatus vero vel p̄tensio rōnabiliter 7̄ iudicialiter deponēdus p̄t multi solēniter ex simbus allegarūt 7̄ pbauerūt. nihilomin⁹ ex solis eisdē p̄ductis et p̄batis nō videt̄ sufficienter cōcludi q̄ sit hereticus p̄prie dictus/nisi cōfundat̄ ex p̄p̄is assertōibus suis/cōstitutōibus 7̄ r̄isionib⁹ d̄atis tam verbo q̄ scripto. **Q**uāobrem studiosius scriptū est vel articulātū circa h̄mōi assertiones/attento p̄cipue q̄ nōnulli reuocant in dubiū an papa deponi possit. vel habeat iudicē sup̄iore in q̄cunq̄ crimine/nisi sit a fide deuins vel hereticus p̄prie dictus. **F**init tractatus cōtra petrū de luna.

Discussio illius assert

tionis. **S**nia pastoris etiā iniusta tenenda est p̄ eundē cancellariū.

Quius est. **Q**uidā se gerens p̄ cōmissario papae posuit in suo p̄cessu publico assertionē q̄ sequitur. **S**nie nostre etiā si essent iniuste/sunt tenēde 7̄ timēde. **Q**uerit sup̄ hac assertōne. **P**rimo si sit falsa 7̄ erronea. **S**cdo si sit iudicio fidei reprobanda. **T**ercio si assertor sit ad iudiciū fidei rōnabiliter enocādus. **A**rguit̄ q̄ sit vera/q̄ sit in beati Grego. snia pastoris sine iusta sine iniusta fuerit timēda est. **C**ui consonat **A**rbanus papa dicēs q̄ valde timēda est snia ep̄i liis iniuste liget. **S**ed papa necdū est pa

stor vel eps. s̄ sup̄nus pastor 7̄ eps. **C**s cōtra est dictū. **M**icro. sup̄ eplam pauli ad philomonem/et fundat̄ in dicto **E**sa. v. **S**i q̄s dixerit iniustū iustū abominabilis est apud deū. **E**t **G**reg. in omel. xxvij. **I**pse ligādi atz soluedi p̄tate se p̄inat/q̄i hāc p̄ suis voluntatibus/7̄ nō p̄ subditorū iuribus ereret. **E**t idē. **T**unc est vera absolutio p̄sidētis. cū interni iudicis sequit̄ arbitriū. **E**t idē. **N**on d̄ is penam sustinere canonicā in cuius d̄nationē nō est canonica plata snia. **C**onstat aut̄ q̄ snia iniusta nō est canonica etc.

Donūtur p̄ decisio

one p̄positōes q̄ sequunt̄ ad examinandū.

Hec assertio p̄posita i p̄cessu publico si sit erronea in fide et morib⁹ nō est dissimulat̄ p̄tereūda/cū sit scādaloza 7̄ ex de

liberatōe posita. **H**ec assertio est vna p̄positio cōditionalis/includens vnā consequentiā talē si snie n̄e sunt iniuste/ille etiā sunt tenēde 7̄ timēde. **H**ec assertio cōditionalis sic resoluta/si sit falsa/est impossibilis/pr̄z hec p̄positio sicut 7̄ p̄cedēs/ex resolutis infallibilibus logicorū addendo q̄ assertio p̄dicta cōtinet istā vniuersalem/q̄ oēs snie dicti cōmissarij q̄tūcunq̄ iniuste sunt tenēde. **H**ec assertio falsa e/q̄m op̄positū cōsequētis stat cū ancedere/q̄m stat aliq̄s snias pastoris vel pape 7̄ suorū commissariorū nō eē tenēdas/imo nec timēdas dum sūt iniuste. **E**t hoc in multis casibus. **P**rimo si snia lata sit post appellatōnem legitimā/ut notauit **I**nnocētius tercius in epla ad archiep̄m senonen. **S**cdo si cōtineat errozē intolerabiles/ut notauit idē. **E**t hoc multiplex p̄t̄ enenire/cū null⁹ pastor vinēs in terris imo ne papa sit imp̄peccabilis/q̄n possit abuti sua p̄tate/cū arcūdatus sit infirmitate. **V**t d̄ ad **H**eb. **A**n⁹ casus est si sentētiat̄ exp̄sse vel etiā implicite cōtra fidē 7̄ scripturā sacra. **A**lter si sentētiat̄ in p̄iudiciū veritatis vite 7̄ iusticiē. **V**t si volēs rape sp̄d̄sam alterius/ferat in p̄t̄nitētes sniam excoīcatōis. **A**lter si sentētiat̄ in p̄iudiciū iuste liberatis/ut si volēs vsurpare ciuitatē vnius principis ferat sententiā excoīcatōis in nolētes eā sibi trade

re/ ita d multis sibi/ ut si excōicare ve-
 lic illos q suo regi r suis edictis rōnalibus
 obediūt. Notavit hec innocēti⁹ ubi p̄sus/
 r hī fundamentalit̄ ex infallibili lege dina
 r naturali. cui⁹ deductionē h̄ omittim⁹. **A**
 ffec assertio ē ipossibil. Seq̄t̄ hec ex
 p̄cedētib⁹. Notādo q iura qbus inniti vi-
 det̄ n̄ loquūt̄ tali mō d̄ dōnali r h̄ ypoteti
 co nec dicūt q sua pastor̄ sit tenēda. qz lō
 ge aliud ē dicē q snia aliq̄ sic timēda r q sit
 tenēda qz tyrānicā inq̄ras etiā timeri pōt
 sed nō teneri d̄z/ imo cōtēni v̄ p̄seq. **H**ec
 assertio cōfēda ē erronea p̄ bonos mores/
 r canones/ p̄z qz cū spectet ad mores r ca-
 nones sicut p̄stat/ r nō est eis p̄formis i ve-
 nate/ imo nec cē pōt/ sicut p̄z ex p̄cedenti-
 bus. seq̄t̄ q est eis d̄ffona atqz contraria.
Hec assertio d̄z i fide merito suspecta re-
 putari/ p̄z ex p̄cedētib⁹. r hoc accipiēdo fi-
 dē p̄ obiecto fidei p̄ scriptura sacra et iure
 diuino. **H**ec assertio reddit assertorē su-
 um in fide suspectū/ r ita p̄nt̄ ad iudiciū fi-
 dei rōnalit̄ evocandū/ q̄ cōpelledus erit
 vel se exponere/ vel renouare/ vel si p̄tinaciē
 renuent/ relinquendos erit iusticie senula-
 ri. **C**onsequēter ad aggravationē di-
 ce assertōis cū p̄stantōe q hoc fit ad
 finē amilē r eccl̄iasticū r p̄ defēsiōe catho-
 licē veritatis r eccl̄iasticē libertatis/ r nō ad
 ingredū animē lese regie maiestatis/ i scribē
 p̄positōes q sequūt̄. **R**ex xp̄ianissimus
 francoꝝ iuravit in sua p̄secratōe defendere
 r tenere iura r libertates eccl̄iay regni sui
Rex idē plures avigini annis citra/ ha-
 bunt p̄vocationē r p̄ aliū platoꝝ r vniuer-
 sitatū regni sui/ ad quoz deliberationē r re-
 questū cōdusse solennit̄ p̄ arrestū curie sue
 supreme plamenti/ q eccl̄ia gallicana in se
 r in membris suis/ ad suas antiquas et le-
 gitimas libertates reducere/ nōlati i col-
 latione b̄nificioꝝ/ p̄ ordinarios/ r in electōi-
 bus faciendis. **R**ex idē r legitimus fi-
 lius suus nūc reges novissime p̄ q̄tuor r
 qnqz annos/ fecerūt idē arrestū solēnit̄ pub-
 lican cū adiectōe penaz i rebelles. **R**ex
 idē d̄z reputare q snie cuiusqz pastoris etiā
 summi pontificis facte et late in oppositū
 mediate vel imediate/ sunt iniuste/ r conti-
 nent errorē intollerabilē p̄ publicā iusticia-
 am/ r in usurpationē idēbitā/ r ex p̄sequēti

nec tenēde sibi sumi/ nec necessario timēde/
 p̄sertim cū obtulerit in facie p̄ alij general
 p̄stat̄. se patū velle p̄videre statū summi
 p̄ntificis sicut alij reges r regna/ p̄ pte sua.
Si h̄ nō sunt necōio timēde/ qz p̄nt̄ timeri
 a timoratis d̄scientijs in aliquo casu q̄ vis
 nō ob hoc sint tenēde. **M**ultus em̄ refert
 dicere q sint tenēde/ r dicere q sint timen-
 de. **E**t idē assertor p̄dictus q addidit de suo
 q snie pastoris iniuste sunt tenēde/ valē re-
 merarie et scandalose r erronee videt̄ fuisse
 locutus/ nec iura quibus inniti videt̄ lo-
 quunt̄ mō suo/ immo longe modesti⁹/ ita
 vt possint ad v̄z sensum reduci nō aut̄ as-
 sertio sua mō quo posita est/ sicut patz ex p̄
 positōib⁹ antedictis. **R**ex idē pōt se tu-
 eri p̄ p̄cedentes in eū vel suos/ occasiōe p̄-
 dicta/ sicut cōtra volētes vsurpare possessi-
 ones tpales regni sui/ immo magis/ q̄ p̄tuz
 sp̄ualia r eccl̄iastica potiora sunt tpalibus
Rex idē d̄z habere subditos suos p̄sertim
 eccl̄iasticos/ fauorabiles in dicta p̄secutiōe
 r obediētes iux̄ monitionē aplicā debent
 obedire regi tā q̄ p̄cellenti/ r hoc p̄cipue dū
 v̄t̄ sua legitima potestate in obseruatio-
 nem pp̄ij iuramenti/ r eccl̄iasticē liberta-
 tis tuitionē. **R**ex idēz debet p̄tege sub-
 ditos suos/ si p̄missoz occasiōe r p̄opter
 obediētiā sibi factā/ pati habeāt r assume-
 re causam in se/ r sub hac protectione sub-
 diti tam seculares q̄ eccl̄iastica debent et
 p̄nt̄ inquiete vivere/ nō plus sapiētes quas
 optet. **R**ex idē pōt rationally cōque-
 ri de subditis suis/ p̄sertim eccl̄iasticis/ si i
 p̄dicta reductiōe libertatū inueniant̄ tepi-
 di. r tergiversatores/ r claudicātes r potest
 ab eis p̄ se aut suos erigere rōnes. q̄b⁹ mo-
 ventur sentire contra deliberationes nedq̄
 p̄ alij sui s̄z suorū platorū/ ac vniuersitatuz
 regni sui. **R**et̄z de penis p̄ eūdem inflige-
 dis iuber eccl̄iastica modestia quiescere/
 nec habere sermonem.

Tractatus eiusdē ad

provincialem celestinorū sup versiculo cā-
 tici mane. **S**uscepit israel puerum suum.
 De susceptione humanitatis xp̄i allegori-
 ce p. xiiij. veritates **T**ropologicē vero r a-
 nagogice p. xij. veritates.